

№ 3/1967-68.

LAGUTSKOTTETS betänkande № 3/1967-68 över
landskapsstyrelsens framställning till Ålands
landsting med förslag till landskapslag om
enskilda skogar.

Förenämnda framställning, varöver landstinget inbegärt lagutskottets
utlåtande, har utskottet behandlat och får för landstinget värdsammast
framhålla följande:

Gällande landskapslag om enskilda skogar utfärdades redan den 30
december 1929 (14/29). Under lagens giltighetstid har skogsindustrin,
såsom landskapsstyrelsen framhåller, ställt allt större krav på skogs-
hushållningen, vilket motiverar att landskapslagstiftningen revideras
i likhet med vad fallet varit med lagstiftningen i riket. Utskottet om-
fattar därför lagstiftningsinitiativet.

I landskapsstyrelsens motivering framhålles, att bestämmelser av
rikslagsnatur ingå i 15 och 16 §§. Möjligen kunna även vissa stadganden
i andra paragrafer hänföras till den lagstiftning, som är undandragen
landstingets lagstiftningsbehörighet, exempelvis stadgandena i 8 § mom. 1,
3 och 4, men enligt självstyrelselagens 14 § mom. 4 möter det inga hin-
der för landstinget att i landskapslag införa bestämmelser av rikslag-
stiftningsnatur, vilka i sak överensstämmer med motsvarande stadganden
i rikets lag, där detta sker för vinnande av enhetlighet och överskåd-
lighet.

Ifråga om nedannämnda paragrafer i lagförslaget har utskottet, vilket
såsom sakkunnig hört lagberedningssekreteraren Sune Carlsson, funnit
anledning till följande uttalanden och förslag.

1 §. Mom. 1 återfinnes icke i rikets nya lag om enskilda skogar
av den 15 september 1967 (FFS 412/67). Det har likväl ansetts vara
önskvärt att införa detta allmänna stadgande, på det att lagens första
paragraf icke må inledas med ett förbud. Då det redigerats i huvudsak-
lig överensstämmelse med innehållet i 1 § mom. 1 i gällande landskaps-
lag om enskilda skogar, kan momentet förordas.

2 §. Utskottet finner det märkligt, att mom. 1 punkt 1, så vitt
fråga är om skogsträd, endast gäller fröplantering, men icke dessutom
plantsättning. Förslag om att utvidga lagens tillämpning i sådant av-
seende har utskottet likväl icke ansett sig böra framställa.

Mom. 2 har omstiliserats genom uppdelning av detsamma i två menin-
gar, varvid ordet "och" på tredje raden utlämnats.

3 § samt

4 § mom. 1 har omstiliserats, sistnämnda moment i syfte att under-
stryka behovet av skogsnämnd såsom obligatorisk. Landskapsstyrelsens

rätt att befria kommun från skyldigheten att tillsätta särskild skogs-nämnd har likväl bibehållits. Benämningen "suppleanter" har ersatts med "ersättare" såväl i mom. 1 som mom. 3.

6 §. Paragrafen har omredigerats, men har samma sakliga innehåll som förslaget.

8 § mom. 3. Avsikten är att i momentet nämnda avverkningsförbud skall kunna utfärdas såväl av landskapsforstmästaren som av landskapsstyrelsen särskilt bemyndigad forstmästare var för sig. Detta framgår klarare, om ordet "och" i första meningen utbytes mot ordet "eller". I övrigt har en omredigering företagits i syfte att utesluta relativsatsen i slutet av samma mening.

"Avverkningskarlarna" - det sista ordet i mom. 4 - har utbytts mot "avverkningsmanskapet".

9 §. Texten har förtydligats genom omredigering av sista meningen.

10 §. Utskottet har tagit ställning till de uttalanden^{som}/under remissdebatten hänförde sig till mom. 1. Med hänsyn till att försummad anmälan utgör grund för straff och övriga påföljder, bör frambefordrandet av anmälan icke åvälvas tredje person, utan bör jordägaren respektive innehavaren av avverkningsrätten själv befordra anmälningen direkte till landskapsstyrelsen. En annan sak är att anmälan i praktiken kan avfattas på blankett, som vederbörande forsttekniker medför redan vid avstämplingstillfället, och att nödiga uppgifter redan då kunna införas, med undantag möjligen av tidpunkten för avverkningens igångsättande. Det vore skäligt, att landskapsstyrelsen tillhandahåller stämplarna ändamålsenliga blanketter, helst i form av postkort.

12 § mom. 2. Ordet "av" på andra raden har utbytts mot ordet "om".

14 § mom. 2. Momentet har omredigerats. Införandet av anteckningarna torde vara det väsentliga.

15 §. Utskottet anser det vara fullt sakenligt, att olovligen avverkat virke eller dess värde skall förklaras förbrutet till landskapet. Detta med hänsyn till att landskapsstyrelsen bör hava tillgång till dessa medel för ändamål, som avses i 19 §. Enligt rikets lag skall det avverkade virket respektive dess värde förklaras förbrutet till vederbörande distriktsskogs-nämnd (11 §) för att användas på enahanda sätt.

17 §. Motsvarande paragraf i rikets svenskspråkiga lagtext (14 §) talar om "till staten" förbrutet virke. Detta överensstämmer icke med den finskspråkiga texten, som endast talar om förbrutet virke, men som tydligt hänför sig till innehållet i 11 § och avser virke, som förbrutits till distriktsskogs-nämnden. Paragrafens avfattning i landskapssty-

relsens förslag synes därför vara korrekt och överensstämma med lagens anda och mening.

19 §. Utskottet har tagit fasta på den anmärkning, som vid remissdebatten framställdes av vtm. Nordas ifråga om formuleringen av sista meningen i mom. 1, och omstiliserat meningen i enlighet med Nordas förslag. Detta innebär ett starkare skydd för jordägaren och förutsätter prövning, innan medel gottskrives landskapet. Ltm. Wiléns uttalande vid remissdebatten, att medel, som tillfallit landskapet enligt 15 § 2 mom., kunde användas för iståndsättande av andra delar av jordägarens skog än den, där återväxten genom olaga avverkning måste tryggas, har utskottet icke kunnat omfatta, enär jordägaren såsom följd av sin överträdelse därigenom oskäligt skulle komma i bättre läge än skogsägare i riket.

21 §. Paragrafen har omstiliserats för att bättre täcka innehållet i rikslagens motsvarande paragraf.

22 §. Paragrafen har omstiliserats utan ändring av det sakliga ~~inne~~ innehållet.

Med hänvisning till förenämnda uttalanden och anmärkningar föreslår utskottet vördsammast,

att landstinget ville antaga lagförslaget,
dock sålunda att nedannämnda lagrum erhålla
följande lydelse:

2 § mom. 2.

Förnyelse genom odling och denna föregående avverkning skola verkställas enligt av landskapsstyrelsen för viss tid godkänd avverknings- och förnyelseplan. Därförinnan skall av landskapsstyrelsen påyrkad tillräcklig säkerhet ställas för åstadkommande av återväxt och för dess tryggande.

3 §.

Efterlevnaden av denna lag övervakas av landskapsstyrelsen och de i 4 § omförmälda skogsnämnderna, som även hava till uppgift att allsidigt främja och utveckla den priavata skogshushållningen.

4 §.

I varje kommun skall tillsättas en skogsnämnd, som består av minst tre medlemmar och lika många ersättare. Landskapsstyrelsen äger likväl rätt att befria kommun från skyldigheten att tillsätta skogsnämnd, då detta prövas kunna ske utan olägenhet. I sådant fall skall kommunens styrelse omhänderhava skogsnämndens åligganden.

Reglemente för skogsnämnden utfärdas av kommunens fullmäktige. Reglementet skall för fastställelse underställas landskapsstyrelsen.

Medlemmarna av skogsnämnd och deras ersättare utses av kommunens fullmäktige bland i kommunen bosatta, med skogshushållning förtrogna personer. Angående kompetens för medlemskap i skogsnämnd och avsägelse från sådant uppdrag gäller vad om medlem av kommuns fullmäktige är stadgat. Till medlem må likväl icke utses skogsfackman, som står i landskapsstyrelsens eller skogsvårdsförenings tjänst.

Val av medlemmar till skogsnämnd skall ofördröjligen delgivas landskapsstyrelsens forstavdelning.

6 §.

Skogsnämndernas medlemmar och funktionärer utöva sin övervakande verksamhet samt handhava förvaltningen och användningen av medel under tjänstemannaansvar.

8 § 3 mom.

Är vid inledd skogsavverkning fara för skövling uppenbar eller har skog redan skövlats, äga landskapsförstmästaren eller av landskapsstyrelsen för sådana uppgifter bemyndigad förstmästare befogenhet att till förhindrande av skövlingen eller dess fortsättande utfärda skriftligt avfattat avverkningsförbud. Förbudet träder i kraft omedelbart och gäller under högst tjugo dagar. Förbudet skall i brådskande ordning underställas landskapsstyrelsen, som, ifall skog redan skövlats, på sätt i denna lag stadgas skall skrida till åtgärder för fredning av skogen. Har inledd avverkning ännu icke lett till skogsskövling skall landskapsstyrelsen genom råd och anvisningar söka avvärja skövlingshotet och, då hotet är avvärjt, upphäva avverkningsförbudet.

Då landskapsstyrelsen fattat beslut om temporär fredning av skog eller då i 3 mom. avsett avverkningsförbud utfärdats, skall detta ofördröjligen delgivas jordägaren ävensom innehavaren av avverkningsrätt eller ledaren av avverkning. Anträffas icke den, som skall delgivas fredningsbeslut, skall beslutet delgivas honom genom anslag på dörren till hans bostad. Jordägare, som icke är bosatt i den kommun, där lägenheten finnes, må delgivas beslutet genom att detsamma tillställas den, som sköter lägenheten. Kan jordägaren, innehavare av avverkningsrätt eller ledaren av avverkning icke ofördröjligen anträffas eller inställas avverkningen icke omedelbart genom deras försorg, må avverkningen avbrytas även genom uppläsning av avverkningsförbudet för avverkningsmanskapat.

9 §.

Iståndsättningen av skog samt åstadkommandet av återväxt och dess tryggande skola ombesörjas av landskapsstyrelsen. De härför erforderliga åtgärderna må av landskapsstyrelsen ombetros jordägaren, om garan-

-5-

tier finnas för att de av jordägaren bliva utförda.

12 § 2 mom.

Befinnes vid syneförrättningen att sådana överträdelser ägt rum, som avses i 11 §, skall i protokollet intagas utredning om överträdel- sens art ävensom förrättningsmännens utlåtande angående behovet av fredning och dennas omfattning samt om de åtgärder, som erfordras för iståndsättning av skogen eller åstadkommande av återväxt och dess tryg- gande ävensom beräkning av de därav föranledda kostnaderna.

14 § 2 mom.

Ante-ckningar, som införts i förteckningen, skola anses hava kommit till tredje mans kännedom.

19 § 1 mom.

Medel, som tillfalla landskapet med stöd av 15 § 2 mom., skola inom tre år från det att beslutet om virkets förklarande förbrutet vunnit laga kraft användas för iståndsättande av skogen eller för åstadkommande av återväxt och för dess trygghet inom det område, på vilket de träd avverkats, vilka eller vilkas värde förklarats förbrutna. Medel, vilka icke kunnat användas för nämnda ändamål, skola gottskrivas landskapet.

21 §.

Denna lag gäller icke skogar, som ägas eller förvaltas av staten eller landskapet, dock med undantag för skogar, som förvaltas för kolo- nisationsändamål, och skogar, vilka ^{besittas med stöd av besittningsavtal, som} avses i kolonisationslagstiftningen.

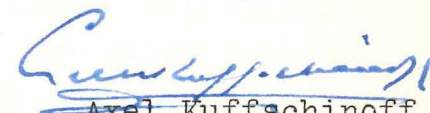
22 §.

På landskapsstyrelsen ankommer ledningen av och tillsynen över verk- ställigheten av denna lag.

Mariehamn den 15 november 1967.

På lagutskottets vägnar:

Nils Dahlman
ordförande.

Axel Kuffschinoff
sekreterare.

Närvarande i utskottet: Nils Dahlman, ordförande, Eliel Persson, (delvis), Bertel Boman, Edvin Östling, Karl Sundblom och Georg Wideman (ersättare, delvis).